

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 194/05-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. augusta 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. J. B., bytom D., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom bývalého Okresného súdu Partizánske v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 4 C 126/2003 a v súčasnosti vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. PE – 4 C 126/2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. J. B. **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 18. mája 2005 doručené podanie Mgr. J. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorým podával „*sťažnosť na viaceré slovenské súdy vo viacerých veciach (žalobách), pre nekonanie a v dôsledku toho pre spôsobenie súdnych prietáhov (...)*“.

V sťažnosti pod bodom 6 sťažovateľ namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom bývalého Okresného súdu Partizánske v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 4 C 126/2003 a v súčasnosti vedenom na Okresnom súde Topoľčany (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. PE – 4 C 126/2003.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 26. júna 2003 na Okresnom súde Partizánske „... žalobu proti M. B. o náhradu škody prisvojením si časti mojich osobných vecí, ktoré si žalovaný zobral z nášho spoločného bytu u našich rodičov (...), a preto sa dovolávam touto mojou sťažnosťou na Ústavný súd SR zjednanie nápravy a vyplatenia odškodného vo forme zadosťučinenia vo výške 70 000 Sk“.

Sťažovateľ tvrdil, že „Ide o evidentné prietahy v súdnom konaní v tejto veci“.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa citovaného ustanovenia, ak sťažovateľ namieta prietahy v konaní konkrétneho súdu, je povinný preukázať využitie právnych prostriedkov nápravy na ochranu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Takýmto právnym prostriedkom

je sťažnosť na prietahy v konaní podaná predsedovi príslušného súdu pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd 20. júna 2005 vyzval sťažovateľa, aby okrem iného predložil listinný dôkaz o tom, či podal sťažnosť na prietahy v konaní do 31. marca 2005 podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov a od 1. apríla 2005 podľa ustanovení § 3 ods. 7 a § 62 ods. 1 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov predsedovi okresného súdu (ďalej len „zákon o súdoch“).

Sťažovateľ 29. júna 2005 doručil ústavnému súdu podanie z 24. júna 2005 označené ako „urgencia súdneho konania vo veci PE – 4 C 126/2003“, ktoré bolo adresované predsedovi okresného súdu, v ktorom uviedol:

„Podľa ustanovenia § 3 ods. 7 a § 62 ods. 1 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov prosím o upravenie konania vo veci PE – 4 C 126/2003. Pri tejto príležitosti oznamujem súdu, že ak sa nič nezmení, v čase od 1. júla 2005 do 15. septembra 2005 zúčastním sa liečenia a potrebného chirurgického ďalšieho zákroku, a preto prosím, aby v uvedenom časovom rozpätí súd pojednávanie nevytýčil.“

Prílohou ďalšieho doplňujúceho podania, ktorým sťažovateľ reagoval na výzvu ústavného súdu z 20. júna 2005, bola okrem iného sťažnosť na prietahy v konaní adresovaná predsedovi okresného súdu, ktorú podal 5. júla 2005.

Dňa 29. júla 2005 bolo ústavnému súdu doručené ostatné podanie sťažovateľa označené ako „*pripis k súhrnnej sťažnosti doručené na ÚS dňa 18. mája 2005 k jej bodu / 6/: sťažnosť na súdne prietahy v mojej žalobe na M. B. na Okresnom súde v Topoľčanoch, PE – 4 C/126/2003*“, ku ktorému sťažovateľ pripojil odpoveď predsedu okresného súdu

na priet'ahy v namietanom konaní z 15. júla 2005. V tejto odpovedi sa okrem iného uvádza, že: „Po preskúmaní Vašej s'ťažnosti som zistil priet'ahy v konaní zo strany konajúcej sudkyne, a to za obdobie od 09. 09. 2003 prakticky až do 28. 02. 2005, i keď na tunajšom súde sa už vo veci koná. (...) Na základe týchto zistení musím považovať Vašu s'ťažnosť za opodstatnenú, a preto z mojej strany bolo potrebné prijať dlhodobé opatrenie spočívajúce v tom, že predmetná vec bola zaradená na dohľad a jej priebeh bude pravidelne sledovaný na operatívnych poradách vedenia, ako aj na pracovných poradách sudcov.“

Z obsahu s'ťažnosti, jej príloh, ako aj z písomnej informácie predsedu okresného súdu z 18. júla 2005 poskytnutej ústavnému súdu na základe jeho dožiadania vyplýva, že s'ťažovateľ pred podaním s'ťažnosti ústavnému súdu nevyužil právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu ním označeného základného práva (podľa čl. 48 ods. 2 ústavy), ktorého porušenie namieta, poskytol, a na ktorých použitie bol v zmysle už citovaných právnych predpisov oprávnený. Ústavný súd nepovažuje za vyčerpanie tejto možnosti s'ťažnosti z 24. júna 2005 a 5. júla 2005, ktoré s'ťažovateľ podal predsedovi okresného súdu až po výzve ústavného súdu.

Ústavný súd v súvislosti s tým poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, podľa ktorej (m. m. I. ÚS 21/99, I. ÚS 20/05) účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať s'ťažnosť na priet'ahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou. Preto ústavný súd o s'ťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, koná iba za predpokladu, ak s'ťažovateľ preukáže, že pred podaním s'ťažnosti podľa čl. 127 ústavy účinne využil označené právne prostriedky podľa zákona o štátnej správe súdov, resp. podľa zákona o súdoch, alebo ak sa preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd konštatuje, že s'ťažnosti, ktoré s'ťažovateľ podal predsedovi okresného súdu 24. júna 2005 a 5. júla 2005, teda až po tom, ako bola podaná s'ťažnosť ústavnému

súdu (18. mája 2005), nemohli byť v okolnostiach prípadu účinným prostriedkom nápravy (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde), keďže sťažovateľ vopred neposkytol okresnému súdu primeraný čas na to, aby na tieto sťažnosti reagoval a aby predseda okresného súdu prijal opatrenia na zabezpečenie plynulosti predmetného konania.

Sťažovateľ taktiež nepreukázal ani netvrdil, že uvedenú podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodiť ani z obsahu sťažnosti (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vychádzajúc z obsahu sťažnosti a jej príloh ústavný súd dospel k názoru, že využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mal sťažovateľ právo podľa citovaných ustanovení zákona o štátnej správe súdov a zákona o súdoch viac ako jeden mesiac po podaní sťažnosti ústavnému súdu, nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti napadnutému všeobecnému súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou. Ústavný súd zastáva stanovisko, že predmetné sťažnosti boli v okolnostiach prípadu zo strany sťažovateľa iba formálnym úkonom, ktorým nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takéto sťažnosti mohli mať, ak by predseda okresného súdu dostal pred podaním sťažnosti ústavnému súdu primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prieťahom v napadnutom konaní (m. m. IV. ÚS 278/04).

Ústavný súd v nadväznosti na to považuje za významné aj zistenie, že po upozornení predsedu okresného súdu sťažovateľom na prieťahy v napadnutom konaní tento uznal opodstatnenosť sťažnosti sťažovateľa a adekvátne na ňu v primeranej lehote reagoval prijatím potrebných opatrení proti pokračovaniu prieťahov, čo poskytuje dôvodný predpoklad urýchlenia konania a zabezpečenia jeho ďalšieho plynulého priebehu a zároveň potvrdzuje účinnosť tohto právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými prieťahmi v súdnom konaní.

Vzhľadom na to, že podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nie je sťažnosť prípustná, ak sťažovateľ účinne nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje

a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť je potrebné odmietnuť pre nesplnenie tejto podmienky konania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti považoval už ústavný súd za bezpredmetné rozhodovať o žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ako aj o ďalších nárokoch uplatnených v jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2005